

[Alfred Jensen.]

for de forskellige organisationer. Jeg kan godt se det urimelige i, at pengestærke organisationer støtter formål, som går imod det store flertals interesse, og gør det på en sådan måde, at det unddrager sig offentlighedens opmærksomhed, men jeg tror ikke, man skal sætte ind på den måde, der her er foreslået. Jeg mener, det må ordnes inden for de forskellige organisationer. Vi vil derfor ikke yde vor bistand til, at dette forslag til folketingsbeslutning vedtages.

Oluf Pedersen: Jeg anbefalede i fjor, at det tilsvarende forslag skulle behandles i et udvalg. Jeg beklager for så vidt, at dette arbejde ikke blev færdigt, men det er naturligt, at det fortsættes. Jeg henviser i denne forbindelse til de udtalelser, jeg fremsatte i fjor.

Retsforbundet er imod organisations-
tvang. Der skal være organisationsret, men ikke organisationstvang. Organisationerne her i landet har fået alt for stor magt; de præges i mange tilfælde mere af særinteresser end af saglighed. Jeg synes, at de store organisationer ofte udviser mangel på det nødvendige samfundssind.

Der blev i fjor stillet spørgsmål om de penge, de politiske foreninger får fra andre partiers folk, og hvorfor de får dem. Jeg spurgte i fjor, hvordan det forholdt sig med socialdemokratiet og fagforeningerne, om partiet fik penge fra dem; og det tilstod man. Jeg spurgte også, hvordan det stod til med venstre og de konservative; de tilstod ikke, men de benægtede heller ikke. Derfor finder jeg anledning til at stille spørgsmålet igen, for at vi kan få et svar. Jeg spurgte i fjor, hvordan det forholdt sig med de 400 000 kr., Industrirådet havde givet til forskellige formål, og hvoraf venstre og de konservative efter sikre forlydender — delvis efter tilståelse — havde fået en part. Jeg vil vide, hvor meget de fik, og hvor tit de fik, og om de fortsat får nogle penge! Jeg spurgte dengang,

om det var rigtigt, at de fik 400 000 kr. i 1952, netop på det tidspunkt, da der fremsattes et forslag til lov om told her i tinget. Hvis man ikke vil svare, spørger jeg: er dette ikke et offentligt anliggende? Jeg fik som sagt ikke noget svar dengang, men jeg venter svar i dag. Jeg har ganske vist set den meget højtidelige erklæring fra det ærede medlem hr. Halfdan Hendriksen, hvori han udtalte — jeg beder om formandens tilladelse til et citat fra bladet Ret og Frihed —

„Desværre gjorde deltagelse i et andet møde det umuligt for mig at overvære den forhandling i folketinget, som folketingsmand Oluf Pedersen benyttede til at insinuere, at det konservative folkeparti og venstre ved fremsættelsen af regeringens toldforslag i 1952 havde modtaget bidrag fra industrien.

Havde jeg været til stede, ville jeg have oplyst, at det konservative folkeparti aldrig har modtaget noget bidrag, hvortil der knyttes vilkår af nogen art. Denne linje er selvfølgelig ganske ufravigelig. Jeg tror, man kender mig godt nok til at vide, at jeg ikke giver afkald på mit partis uafhængighed.“

Men det er jo fuldkommen udenomssnak. Man behøver for så vidt ikke at give afkald på et partis uafhængighed, fordi man laver en handel; men jeg har slet ikke beskyldt partierne for at lave en handel, jeg har spurgt: hvordan forholder det sig? Får de penge, eller får de ikke penge fra visse kredse med særinteresser? Det spørgsmål synes jeg stadig jeg må have klaret; det må være et offentligt anliggende. Jeg spørger: giver industrien, som har interesse i visse særlige lovgivningsanliggender, direkte tilskud til venstre og de konservative? Der er givet tilskud i 1952; det er tilstået. Hvor meget har de fået, og får de fortsat sådanne penge? Det må da være et aktuelt spørgsmål at få besvaret, når man diskuterer organisationsforhold. Hvorfor får de dem? Ja, det er selvfølgelig ikke efter aftale, men de må da gøre noget for at gøre sig